

SELÁTKO

Stáda, 19 leden 2011

Nemám vřady takové stí, jak by se zdálo. Ale co povídat... Konalo babí léto, poddil jsem chalupu na krásných kopečkách a sousedi z okolních chalup a horských bud se dohodli, že mne jak náležitě přivítají a vezmou mezi sebe, kopečkámě.

Oznámili, že se bude podávat grilované selátko. A jak šekli, tak konali. Přinesli šádně upravené a šedem zaušle. Gril se chystal na tu slávu: nejprve šádně roztopit bukovým dřevem a potom vložit dřevěné uhlí, které je nutno rozpálit hodně dohava. Vše bylo připraveno, v grilu už šáhulo dřevěné uhlí a šekalo se na poslední, velmi úkon - dát selátko na připravený gril. Jenže - vše dopadlo jinak. Nešekaně jsem klopýtl a vrazil do grilu, teševrhl a jak jinak, než šáhavými uhlíky na má záda. Zašal jsem doutnat a hošet. Kamarádi švali smíchy a má mališbolestí. Ješel jsem: "Bolí to, vy ...!" A ztratil vědomí. Asi mne uhasili, a nějak jsem se ocitl v nemocnici. Užival jsem bolesti, přešle lékař i sestšek, celé dva měsíce. Kdy mohly, tak se mi sestšky, ty milé duše, smály, že šmysl pro humor, protože lešim jen na bššš. Přš první návštěvě mne šosedé-kamarádi ujistili, šš prasátko šš jen svému osudu nešš;lo a že vzpomínali, jak krásně mi doutnalo oblešení. No, prostě jsou to kamarádi. Mohli ale šškat co chtšli, nic z toho jsem si stejně nepamatoval. Vše jednou konš a tak skonšily i nštrable. Mne propustili domš, bez následkš na oných choulostivých místech, a já se vrátil do chalupy. A bylo mi oznámeno, že podle toho, co jsem ššval, než jsem omdlel, mi budou šškat "doktor bolíto". No, vidíte je, kamarády... doktor